

United Technologies

Globální průvodce antimonopolní problematikou pro zaměstnance

Mezi zásady společnosti United Technologies Corporation (UTC) a jejích sesterských a dceřiných společností patří dodržovat zákony v každé jurisdikci, v níž podnikáme. To zahrnuje i striktní dodržování všech platných antimonopolních zákonů. Každý zaměstnanec je odpovědný za zajištění toho, že je obchod prováděn v souladu se těmito zákony a s *etickým kodexem* společnosti UTC.

Tento průvodce je určen k tomu, aby vám pomohl rozpoznat obchodní situace, které vyvolávají antimonopolní otázky, aby se vám mohlo dostat potřebných rad. Tento průvodce není souhrnem platných antimonopolních zákonů, které mohou být složité a rafinované, když se aplikují na konkrétní okolnosti. Obdobně se nezabývá konkrétními antimonopolními zákony každé jurisdikce, kde UTC podniká. Spíše probírá obecné antimonopolní principy a snaží se vás nasměrovat od takového chování, které my mohlo vytvářet být i jen zdání antimonopolních obav. Veškeré chování, které by mohlo vyvolat antimonopolní otázky, musí být předem prověřeno vašim právním oddělením.

Tento průvodce se nezabývá antimonopolními zákony, které platí pro akvizice, odprodeje, fúze a společné podniky. Pokud zvažujete transakci, při níž společnost UTC získá kontrolu nad podnikem nebo jeho aktivy nebo se jí vzdá nebo vytvoří společný podnik či získá nebo prodá minoritní podíl na subjektu, měli byste se poradit se svým právním oddělením.

I. Proč si antimonopolní zákony zaslouží naši pozornost

Nedodržování antimonopolních zákonů představuje závažná rizika pro společnost, její zaměstnance a její akcionáře. Sankce za porušení jsou tvrdé, včetně odnětí svobody u jednotlivců, vysokých pokut pro jednotlivce a společnost a vážného a dlouhotrvajícího poškození pověsti společnosti UTC. Mezi některá potenciální nebezpečí patří:

1. Zaměstnanci, kteří nedodrží antimonopolní zákony, budou podrobeni disciplinárnímu řízení – v závislosti na závažnosti porušení může takové opatření zahrnovat i ukončení pracovního poměru.
2. Vězení – zákony v některých zemích stanoví za porušení antimonopolních zákonů trestní postih. Například porušení Shermanova zákona, hlavního federálního antimonopolního zákona ve Spojených státech, je v mnoha případech těžkým zločinem. Za každý přečin může být jednatel uvězněn až na deset let a dostat pokutu až 1 milion USD. Vláda USA důrazně uplatňuje stíhání za závažný trestný čin a trvá na skutečném uvěznění za závažná porušení antimonopolních zákonů, jako je stanovení cen, manipulování s nabídkovými řízeními a rozdělení zákazníků nebo

- trhů. I když zákony v jiných zemích, včetně Evropské unie a Číny, nemusí ukládat trestní postih, může mít přesto porušení těchto zákonů závažné důsledky jak pro společnost, tak i pro vás osobně.
3. Vysoké pokuty – finanční sankce se budou lišit podle jurisdikce, která porušení zákona zjistí. V USA může společnost dostat pokutu až 100 milionů USD nebo až do výše, která se rovná dvojnásobku peněžního zisku nebo ztráty vzniklé na základě přečinu, podle toho, co je vyšší. V Evropské unii mohou pokuty činit až 10 % celosvětových tržeb společnosti UTC. Nedávné pokuty v několika jurisdikcích (včetně USA, Evropské unie, Mexika, Brazílie, Indie a Ruska) se pohybovaly v rozmezí od desítek po stovky milionů dolarů.
 4. Vysoké náhrady škody – přiznání náhrady škody v občanskoprávních antimonopolních kauzách může dosahovat stovek milionů dolarů či více. V USA je úspěšným žalobcům automaticky přiznána náhrada ve výši trojnásobku skutečné zjištěné škody. Jelikož distributory, zákazníky a dokonce i dodavatele láká trojnásobek náhrady škody, často se v USA pokouší změnit běžné komerční spory v porušení antimonopolních zákonů. Rostoucí počet jurisdikcí mimo USA rovněž začal uznávat žalobní právo soukromých žalobců údajně poškozených protisoutěžními aktivitami.
 5. Společná a nerozdílná odpovědnost – každá osoba a společnost, která se účastní porušení antimonopolních zákonů, odpovídá za 100 % výsledných škod či předražení, i když má společnost jen mimořádně malý podíl na prodeích na zasaženém trhu. Kromě toho nemůže společnost ani její pojišťovna odškodnit jednotlivce v případě této odpovědnosti.
 6. Soudní příkazy/dohody o souhlasu – soudní příkazy, „příkazy ke zdržení se konání“, jiné soudní rozsudky a dohody o souhlasu a o vypořádání mohou obsahovat zákazy, které jdou daleko za rozsah původního porušení. Takové zákazy, které mohou trvat po desetiletí a mohou vyžadovat pravidelný a obtěžující státní dozor, mohou vážně překážet budoucím obchodním činnostem a příležitostem.
 7. Celosvětové antimonopolní zákony – Mnohé státy USA, Evropská unie a většina zemí po celém světě – včetně členských států EU, Brazílie, Kanady, Číny, Indie, Japonska, Korey, Mexika, Ruska, Jižní Afriky, Velké Británie a asi 100 dalších zemí – mají antimonopolní zákony, které mají obdobné, ale samostatné donucovací mechanismy. Porušení zákonů v jedné jurisdikci by mohlo mít za následek vyšetřování více regulačními agenturami nebo soudní spor ve stejné záležitosti u dvou nebo více soudů zároveň, čímž se znásobí náklady související s obhajobou, ztrátou času a poškozením pověsti.

8. Zakáz činnosti jako státního dodavatele – společnosti UTC by mohlo být zakázáno uzavírat smlouvy s vládou USA (naším největším jednotlivým zákazníkem na celém světě) a také s dalšími federálními, státními, místními a zahraničními vládami z důvodu trestněprávního nebo občanskoprávního porušení antimonopolních zákonů.
9. Zveřejnění důvěrných informací, potíže a nepříjemnosti v obchodě -- místopřísežná prohlášení pracovníků společnosti a předložení firemních dokumentů, včetně elektronické pošty a osobních diářů, poskytnutá při šetření před soudním procesem, by mohla být zveřejněna u soudu, na nějakém jiném veřejném fóru nebo prostřednictvím tisku. Taková zveřejnění mohou poškodit naši pověst, i když je sporné chování legální.
10. Ztráta času – kromě přiznání náhrady škody a výdajů představují antimonopolní soudní spory velkou zátěž, pokud jde o čas a energii zaměstnanců společnosti a vedoucích pracovníků, kteří musí pomáhat při obhajobě případu. Typické činnosti zahrnují hledání, prověřování a předkládání velkého množství firemních dokumentů a elektronických souborů, příprava na výpověď, odpovídání na dlouhé písemné soudní dotazníky, stálá místopřísežná prohlášení ze strany oponujících si právníků a výpověď při soudním řízení.
11. Vysoké náklady na právní obhajobu – obhajoba antimonopolních soudních sporů a vládního vyšetřování je drahá, vyžaduje specializované antimonopolní právní poradce a odborné antimonopolní ekonomy, účetní a další svědky. Dále je převážně žalobcům přiznána náhrada poplatků za právní zastoupení, i když jsou skutečné uznané škody nízké. Pojistné krytí nemusí existovat, může být nepřiměřené nebo nepoužitelné pro zaplacení nákladů této právní obhajoby. Důsledkem může být silné zatížení provozního rozpočtu společnosti UTC, i když společnost není vinna žádným proviněním.

II. Vládní vyšetřování, pátrání a zabavení

Státní orgány mají rozsáhlé vyšetřovací pravomoci. Státní regulační orgány mohou navštěvovat společnosti bez varování, čemuž se říká „neohlášené prohlídky“, mohou prohledávat prostory podniku (a za určitých okolností soukromá obydlí) a pořizovat kopie všech materiálů, které mohou představovat důkazy. Mohou získávat ústní prohlášení, vyžadovat písemné odpovědi na otázky a organizovat projednání zahrnující dotyčné společnosti, konkurenty a další třetí strany, aby byla zjištěna fakta o případu.

Inspekce na místě je samozřejmě vážná záležitost, ale neměla by vyvolat přílišné znepokojení. Neznamená, že společnost porušila nějaký zákon. Pokud se dodržují patřičné pokyny, měla by inspekce způsobit jen minimální narušení. Nicméně je nezbytně nutné, aby se inspekce státním orgánem na místě vyřídila pečlivě a odpovídajícím způsobem.

Musíte okamžitě informovat právní oddělení, pokud budete muset čelit žádosti o informace nebo pátrání po dokumentech ze strany státního orgánu. Měli byste vynaložit maximální úsilí, aby bylo zajištěno, že bude přítomen právník, než budete o čemkoli diskutovat s kontrolory nebo vyšetřovateli, ale nebraňte jejich vyšetřování. Také byste měli pečlivě sledovat, které dokumenty pracovníci donucovacích orgánů kontrolují a/nebo kopírují.

III. Obchodní postupy podléhající zkoumání: Společné a jednostranné chování

Antimonopolní zákony se opírají o předpoklad, že silná konkurence přinese co nejlepší rozdělení ekonomických zdrojů, důsledkem čehož bude dostupnost výrobků a služeb za co nejnižší ceny a s co nejvyšší kvalitou. Na podporu tohoto cíle zakazují antimonopolní zákony obecně dvě formy chování: (1) společné jednání, které nepřiměřeně omezuje hospodářskou soutěž, a (2) nepatřičné jednostranné jednání, které buď udržuje monopolní sílu společnosti, nebo společnost popohání do monopolního postavení, nebo vážně hrozí, že tak bude učiněno (rovněž známo jako „zneužití dominantního postavení“). Jiné aspekty antimonopolního práva zakazují určité typy diskriminace při stanovení cen a jiné nekalé obchodní praktiky.

Následující diskuze shrnuje a poskytuje pokyny týkající se nejběžnější antimonopolní problematiky, která se může vyskytnout při vašich jednáních s konkurenty, zákazníky a dodavateli:

A. Jednání s konkurenty

Kontakty a dohody s konkurenty vyvolávají podle antimonopolních zákonů nejdůležitější problémy, a proto nejvíce vybízí ke zkoumání ze strany státních regulačních orgánů a soukromých žalobců. Mezi zásady společnosti UTC patří, že činí svá vlastní nezávislá rozhodnutí týkající se toho, jaké výrobky a služby bude nabízet, kam a jak je bude nabízet a kolik za ně bude účtovat. Nikdy byste neměli zapojovat konkurenta do rozhodování o tom, kdy a jak nabízet výrobky nebo služby zákazníkům, pokud to není předem vyjasněno s právním oddělením.

Konkurentem je každý soupeř, který se snaží získat obchod na úkor společnosti. Společnost obchoduje s firmami, které jsou v určitém kontextu zákazníky, dodavateli nebo partnery, ale v jiném kontextu konkurenty. Pokud máte jakékoli dotazy ohledně aplikace zásad společnosti týkajících se jednání s konkurenty v takových situacích, měli byste se okamžitě obrátit na právní oddělení.

Antimonopolní zákony obecně zakazují dohody mezi konkurenty, které omezují hospodářskou soutěž. Pojem „dohody“ je interpretován všeobecně, a tudíž by zaměstnanci měli být mimořádně vnímaví, pokud jde o jakýkoli kontakt s konkurentem. Pakliže neexistuje opodstatněný, zákonný účel, nesmí existovat žádná dohoda (nebo pokus o dosažení dohody) s žádným zástupcem konkurenta ohledně cen, zásad stanovení cen, slev, příplatků nebo jiných podmínek prodeje. Existují podobné zákazy dohod (nebo pokusů o dosažení dohod) s konkurentem s cílem omezit výrobu, rozdělit si zákazníky, trhy nebo zeměpisná území, bojkotovat kteréhokoli zákazníka nebo dodavatele nebo potlačovat technologický rozvoj.

Abychom se vyhnuli dokonce i zdání tajných dohod, neměli by zaměstnanci, kteří do společnosti UTC přišli od konkurenta, diskutovat o informacích citlivých z hlediska hospodářské soutěže nebo chráněných informacích svých bývalých zaměstnavatelů, sdílet je nebo používat. Patří sem informace z nabídkových řízení, seznamy zákazníků, stanovení cen nebo finanční údaje, technické manuály, návrhy nebo strategické či obchodní plány. Pokud máte jakékoli otázky ohledně toho, zda informace od bývalého zaměstnavatele budou považovány za konkurenčně citlivé nebo chráněné, poraďte se s právním oddělením, než informace použijete nebo sdělíte.

Co je dohoda? Dohoda je výměna ujištění, že strany dohody budou či nebudou jednat určitým způsobem. Pojetí „dohody“ v antimonopolním právu je širší, jde za hranice pouhé výslovné nebo ústní dohody mezi konkurenty např. o zvýšení nebo stabilizaci cen. Žalobce může prokázat „dohodu“ mezi konkurenty bez jakéhokoli důkazu výslovné nebo písemné dohody. Poroty mohou spíše vyvozovat dohodu nebo „ujednání“ ze všech

skutečností a okolností. Některé soudy a poroty mohou nalézt dohodu i tam, kdy účastníci nekomunikovali přímo mezi sebou navzájem o účelu nebo podrobnostech údajně dohody nebo o prostředcích, jakými by ji realizovali. Poroty mohou vyvodit dohodu z chování samotného nebo z událostí na trhu, např. ze zvýšení cen, které bylo údajně důsledkem kontaktu s konkurentem.

Z tohoto důvodu se zaměstnanci musí vyhýbat jakékoli situaci, z níž by druzí mohli vyvodit dohodu mezi konkurenty. Nejbezpečnějším způsobem je odmítnout účast na jakémkoli setkání či komunikaci s konkurentem, pokud nemůžete snadno prokázat, že má opodstatněný, zákonný účel. Zaměstnanec by neměl s konkurentem nikdy projednávat informace týkající se cen, navrhovaných nabídek, konkrétních zákazníků nebo území ani žádné informace vztahující se k stanovení cen, nákladům, maržím nebo marketingu zboží nebo služeb. Pokud konkurent začne o kterékoli z těchto otázek diskutovat, měli byste okamžitě odmítnout se tohoto účastnit, viditelným způsobem odejít ze schůzky či jinak ukončit diskuzi a bezodkladně kontaktovat právní oddělení. Výjimky z těchto pokynů, a jsou legitimní dodavatelské transakce mezi společnostmi nebo společně podniky, by měly být předem objasněny s právním oddělením. Dále byste neměli využívat třetí strany, včetně konzultantů a dodavatelů, k předávání informací konkurentovi, které by byly nepatřičné, pokud by byly konkurentovi řečeny přímo.

Jaké typy dohod jsou nezákonné? Soudy stanovily, že u určitých typů dohod je natolik pravděpodobné, že poškodí hospodářskou soutěž, že není vyžadováno žádné podrobné šetření k jejich posouzení. Tyto typy dohod jsou považovány za nezákonné jako takové, protože soudy předpokládají, že negativně ovlivňují hospodářskou soutěž, aniž by uvažovaly o jejich účelu nebo dopadu. Dokonce i pokus o uzavření takové smlouvy může být nezákonný a v rozporu se zásadami společnosti UTC.

Stanovení cen. Nejvýznamnější mezi dohodami, které jsou samo sebou nezákonné, jsou ty, které se týkají stanovení cen. Pojem stanovení cen je široký a zahrnuje úsilí kolektivně rozhodovat o nabídkách, stanovit nebo stabilizovat ceny, stanovit vzorec nebo metodu výpočtu cen, domlouvat se na standardních slevách nebo úrovních rabatů, stanovit standardní úvěrové podmínky nebo záruky nebo se domlouvat na načasování oznámení cenových změn. Toto chování bude pravděpodobně trestně stíháno jako nezákonné stanovení cen.

Ve vysoce konkurenčním prostředí, v němž UTC podniká, může být žádoucí monitorovat veřejné informace o cenách konkurenta a reagovat na cenové změny druhých, abychom zůstali konkurenceschopní. Nic nám nebrání v tom, abychom činili svá nezávislá rozhodnutí ohledně stanovení cen, zvyšovali ceny v reakci na tržní podmínky nebo snižovali ceny, aby odpovídaly cenám nabízeným konkurenty.

Takže pokud to není zákonem zakázáno, mohou zaměstnanci získávat informace o cenách nebo nákladech konkurentů z legitimních zdrojů, jako jsou zákazníci, dodavatelé a oborové publikace. Zaměstnanci by však měli vždy jasně zdokumentovat, kde získali informace o cenách a nákladech konkurentů nebo jiné informace citlivé z hlediska hospodářské soutěže. Zásady společnosti UTC však nedovolují vyměňovat si s konkurenty ceny, náklady, nabídky nebo cenové nabídky. Takovéto chování může přispívat ke zdání tajné dohody, i když ve skutečnosti nedošlo mezi konkurenty k žádné dohodě související s cenami.

Rozdělování zákazníků nebo území. Dohody mezi konkurenty, že se nebudou ucházet o určité zákazníky nebo určitá území, mohou být obdobně považovány samy od sebe za nezákonné. Proto se nedomlouvejte s konkurentem nebo se nepokoušejte s ním domluvit, že budete prodávat nebo se zdržíte prodeje některému zákazníkovi nebo skupině zákazníků. Nedomlouvejte s konkurentem nebo se nepokoušejte s ním domluvit, že budete prodávat nebo se zdržíte prodeje na nějakém zeměpisném území nebo že si přidělíte, rozdělíte nebo budete sdílet obchody se zákazníkem. Nikdy byste se také neměli zapojit do chování, z něhož může být vyvozena dohoda o rozdělení zákazníků. Výjimky v kontextu distribučních kanálů by měly být předem objasněny s právním oddělením.

Skupinové bojkoty a kolektivní odmítnutí obchodovat. Dohody mezi konkurenty o odmítnutí obchodovat s jiným konkurentem (nebo zákazníkem nebo dodavatelem) mohou být samy od sebe za určitých okolností ilegální, zejména tam, kde konkurenti mají tržní sílu, nebo tam, kde odmítnou vyloučené straně přístup k určitému zařízení, dodávkám nebo trhu, který potřebuje, aby mohla efektivně konkurovat. Abyste se vyhnuli zdání nepatřičnosti, nediskutujte o sporech s třetí stranou nebo o stížnostech s konkurenty ani nenavrhuje, že budete spolupracovat, abyste potrestali, poškodili nebo bojkotovali dodavatele, zákazníka nebo konkurenta, bez toho, aniž byste předem poradili s právním oddělením.

Aktivita obchodních sdružení. Někteří zaměstnanci se čas od času účastní různých obchodních sdružení a profesních organizací. Obchodní sdružení plní legitimní funkce, jako je monitorování vládních nařízení, navrhování legislativy nebo kodexů ochrany zdraví a bezpečnosti, které mají dopad na odvětví nebo na zlepšení bezpečnosti výrobků. Nicméně tyto organizace, pokud budou nepatřičně využívány, mohou konkurentům poskytovat příležitost, aby jednali o záležitostech, které by mohly být považovány za citlivé z hlediska hospodářské soutěže. Proto je důležité, aby veškerá komunikace na setkáních obchodních sdružení či při jiných společných aktivitách v oboru obsahovala pouze takové informace, které jsou nezbytné pro legitimní fungování skupiny. Vyhýbejte si diskuzím, které by zpětně mohly vést k obvinění nebo by mohly napomáhat dedukci, že došlo k nezákonné dohodě. Pouhá přítomnost na jakémkoli setkání, kde jsou projednávána témata citlivá z hlediska hospodářské soutěže, může

být použita jako důkaz, že vy a společnost UTC jste stranami nezákonné dohody, dokonce i když jste se těchto diskuzí neúčastnili.

Mezi zásady společnosti UTC za prvé patří, že jakékoli obchodní sdružení, do něhož společnost UTC nebo zaměstnanec patří, bude mít právního poradce, který bude sdružení radit v problematice antimonopolních zákonů. Jakákoli odchylka od těchto zásad vyžaduje povolení od právního oddělení.

Za druhé musí být dodržovány následující postupy ohledně všech setkání mezi členy obchodního sdružení, která se týkají témat obecného zájmu odvětví:

- Před každým jednáním bude předem dán do oběhu program, a pokud to bude proveditelné, bude zkontrolován právním oddělením, aby bylo zjištěno, zda neobsahuje témata citlivá z hlediska hospodářské soutěže. Neúčastněte se setkání, pokud program zahrnuje nepatřičná témata. Pokud není proveditelné dát do oběhu program jednání předem, měli byste program jednání poskytnout právnímu oddělení po setkání, abyste mu umožnili vést záznamy o aktivitách sdružení. Obchodní sdružení by rovněž mělo vést zápisy ze zasedání a zástupce společnosti by měl předat tyto zápisy právnímu oddělení poté, co je obdrží.
- V případě, že bude na zasedání nadnesena problematika citlivá z hlediska hospodářské soutěže, měl by se zástupce společnosti okamžitě a veřejně distancovat sám za sebe a za společnost od této diskuze a požádat, aby toto bylo zaznamenáno do zápisu ze zasedání, a poté okamžitě odejít ze zasedání a bezodkladně informovat právní oddělení.
- Nejdůležitější ze všeho je, že žádný zástupce společnosti nesmí uzavřít žádnou dohodu nebo ujednání, formální či neformální týkající se cen, marží, podmínek prodeje, objemů výroby, výzkumných a vývojových projektů, zákazníků nebo trhů. Dále se nesmí vyměňovat žádné informace, které se týkají cen nebo nákladů, marketingu, výroby nebo plánů výzkumu či nedávných prodejů nebo statistik dodávek jednotlivé společnosti. Může být přípustné poskytnout obchodnímu sdružení určité historické údaje za účelem shromáždění obecných odvětvových statistik za předpokladu, že jakékoli takové údaje, pokud budou sděleny konkurentům, budou agregovány a anonymizovány. Než budete sdílet jakékoli údaje s obchodním sdružením, měli byste zajistit, aby je právní oddělení prověřilo, a měli byste získat souhlas se sdílením údajů.
- Jakékoli členství v obchodním sdružení musí být předem schváleno příslušnou obchodní jednotkou a právním oddělením a musí dodržovat tato pravidla a jakákoli pravidla o obchodním sdružení vydaná hospodářskou jednotkou.

Mnoho antimonopolních problémů vyplývajících z aktivit obchodních sdružení nastává v neformálním nebo společenském prostředí ve spojitosti se zasedáními obchodního sdružení. Všechna pravidla uvedená výše v této části s ohledem na obchodní sdružení platí jak pro formální, tak i pro neformální aktivity a prostředí.

Kontakt s konkurentem vyvolává nejvážnější a nejcitlivější antimonopolní obavy a je nutno tomu věnovat velkou pozornost, kdykoli existuje příležitost takových kontaktů. S jakýmkoli dotazy ohledně vhodné komunikace s konkurenty nebo účasti v obchodním sdružení byste se měli obrátit na právní oddělení.

B. Jednání se zákazníky

Určité aktivity ve vztahu k zákazníkům, jako je stanovení cen pod úrovní nákladů, cenová diskriminace, znevažování výrobků nebo služeb konkurenta, svazování jednoho výrobku nebo služby s jinými, exkluzivní obchodování, omezování podmínek, za nichž mohou zákazníci prodávat dále, nebo ukončení obchodování se zákazníkem bez legitimního záměru, mohou vyvolávat antimonopolní problémy. Mnohé z těchto postupů jsou zvláště citlivé vůči antimonopolnímu zkoumání tam, kde má provozní jednotka UTC významné nebo dominantní postavení na trhu. Tato část obecně popisuje tyto praktiky a identifikuje ty situace, kde je důležité poradit se s právním oddělením před učiněním jakýchkoli kroků.

Stanovení cen pod úrovní nákladů. Za určitých okolností vyžadují antimonopolní zákony, aby společnosti stanovily ceny svých výrobků a služeb na úrovni nad přiměřenou mírou nákladů, jako jsou průměrné variabilní náklady. Tento problém nastane, když by stanovení cen pod úrovní nákladů učiněné dominantní firmou mohlo vytlačit menší konkurenty a umožnilo pak firmě zvýšit ceny a získat zpět své nekryté náklady a ušlé zisky. Antimonopolní pravidla v této oblasti jsou komplexní, protože antimonopolní zákony usilují o zajištění silné konkurence, a měli byste se obrátit na právní oddělení, kdykoli by kterákoli z našich cen mohla být považována za cenu pod úrovní nákladů.

Svazování a spojený prodej. K ujednání o svazování dochází, když prodávající vyžaduje, aby si kupující, který si přeje jeden výrobek (nebo službu), zakoupil druhý výrobek (nebo službu), který si kupující nemusí přát, jako podmínku pro zakoupení prvního výrobku. Pokud má prodávající dominantní postavení na trhu u výrobku, který si kupující přeje, a odmítne daný výrobek prodat, pokud kupující nebude souhlasit s tím, že si koupí druhý výrobek (výrobky) nebo službu (služby), riskuje prodávající žalobu, že ujednání představuje nelegální ujednání o svazování. Před navržením takového ujednání zákazníkovi byste se vždy měli poradit s právním oddělením.

Obdobně „spojený prodej“ nastává, pokud prodávající nabízí slevu zákazníkovi, který si kupuje více výrobků (nebo služeb). Pokud má prodávající dominantní postavení na trhu u jednoho z výrobků ve „svazku“ a nabízí zákazníkovi slevu při zakoupení „svazku“ výrobků, riskuje prodávající žalobu, že ujednání představuje nelegální ujednání o spojeném prodeji. Na druhou stranu jsou ujednání o spojeném prodeji často prokonkurenční a legální, protože umožňují zákazníkům zakoupit si výrobky za nižší ceny, než jaké by jinak byly běžné. Z tohoto důvodu byste se měli poradit s právním oddělením předtím, než zákazníkovi navrhnete něco, co by mohlo být označeno jako ujednání o spojeném prodeji.

Ujednání o exkluzivním obchodování. Ujednání o exkluzivním obchodování zahrnuje smlouvy, v nichž kupující souhlasí, že bude všechny (nebo téměř všechny) konkrétní výrobky nebo služby, které požaduje, nakupovat od jednoho dodavatele. Taková ujednání mohou být prokonkurenční – například tehdy, když má ujednání omezené trvání a kupující má prospěch ze stabilizace ceny, kterou platí, nebo ze zajištění dostupnosti. Avšak v některých případech mohou taková ujednání vyvolávat antimonopolní otázky, když jsou uzavřena společností se značným podílem na trhu (označována jako „dominantní“ firma nebo firma „s tržní silou“) v rozsahu, v němž nepřiměřeně snižují příležitosti konkurenta. Z těchto důvodů by takováto ujednání měla být předem vyjasněna s právním oddělením.

Ustanovení doložky nejvyšších výhod. Ustanovení „doložky nejvyšších výhod“ nebo „MFN“ obvykle zavazují poskytovatele, aby prodával zákazníkovi zboží nebo služby za nejnižší cenu prodávajícího nebo za nejpříznivějších podmínek. Taková ustanovení mohou vyvolávat antimonopolní obavy, pokud poškozují konkurenci (např. tím, že snižují motivaci prodávajícího poskytovat slevy nebo usnadňují koordinované stanovení cen). To, zda je konkrétní smluvní závazek MFN, která může poškodit hospodářskou soutěž, vyžaduje zkoumání konkrétních skutečností. Z tohoto důvodu byste se měli poradit s právním oddělením ohledně toho, zda slib protistraně uzavřít smlouvu představuje závazek MFN, který může poškozovat hospodářskou soutěž, což bude vyžadovat další právní analýzu.

Vztahy se zákazníky při dalším prodeji. Nesjednávejte s distributory ceny při dalším prodeji (minimální nebo maximální) našich výrobků. Doporučené ceny při dalším prodeji jsou často přípustné, ale než nějaké takové doporučení učiníte, musíte se poradit s právním oddělením. Bez předchozího schválení právním oddělením nevybírejte zákazníky na základě ujednání, že budou dále prodávat jen na trzích nebo územích nebo osobám určeným společností.

Distribuce našich výrobků jak prostřednictvím nezávislých, tak i společností vlastněných distribučních kanálů (ujednání o duální distribuci) může vyvolávat antimonopolní obavy, protože společnost může být zároveň jak dodavatelem našich zákazníků, tak i konkurentem těchto zákazníků. Zákon nevyžaduje, aby společností vlastněným i nezávislým distributorům bylo poskytnuto stejné zacházení, co se týče cen, přidělování výrobků nebo služeb podpory prodeje, ale nezávislí distributoři si často stěžují, pokud to vnímají tak, že se jim nedostává stejných podmínek. Ujednání o duální distribuci jsou složitá a měli byste se poradit s právním oddělením, než takové uspořádání vytvoříte. A také jelikož společností vlastnění distributoři konkurují nezávislým distributorům, nemohou mezi nimi existovat žádné dohody o cenách.

Ukončení vztahu. Ukončení našeho vztahu se zákazníkem nebo distributorem musí být založeno na legitimních obchodních důvodech, které byste měli plně zdokumentovat a projednat je před takovýmto ukončením s právním oddělením.

Jednostranná odmítnutí obchodovat. Obecně se společnosti mohou svobodně jednostranně rozhodovat, že nebudou obchodovat se zákazníkem, konkurentem nebo dodavatelem. Nicméně jednostranné odmítnutí obchodovat u společností s významným podílem na trhu („s tržní silou“) může v určitých situacích vyvolávat antimonopolní obavy. Například pokud má společnost u určitého výrobku tržní sílu a odmítne obchodovat s distributory, kteří prodávají výrobky jejich konkurentů, může být jejím konkurentům odepřen přístup k distributorům, které potřebují, aby mohli konkurovat. Obdobně, pokud má společnost tržní sílu a odmítne jednat s konkurentem proti vlastním krátkodobým ekonomickým zájmům, může za určitých okolností porušit antimonopolní zákony. Pokud zvažujete odmítnutí obchodovat, než budete pokračovat, poraďte se s právním oddělením.

Cenová diskriminace. Další praktikou z oblasti stanovení cen, která může vyvolávat antimonopolní či regulační obavy, je diskriminace různých kupujících, pokud jde o cenu, promoční slevy či služby u výrobku. Za určitých okolností se soud může dívat na „čistou“ cenu výrobku prodávaného různým kupujícím po odečtení hodnoty pobídek, příplatků a dalších služeb. Na druhé straně zákon umožňuje obhajobu, pokud jsou rozdílné ceny nutné, aby byla zajištěna konkurenceschopnost, nebo aby se braly v úvahu odlišné náklady na podnikání. Zákony o diskriminačním stanovení cen jsou opět složitá a vy byste se měli obrátit na právní oddělení, kdykoli by na kteroukoli z našich cen mohlo být pohlíženo jako na diskriminační.

Znevažování. Ačkoli můžeme naše výrobky a služby porovnávat s výrobky a službami našich konkurentů, musíme být při našich každodenních marketingových kontaktech s našimi zákazníky opatrní, abychom nečinili

nespravedlivé nebo nepravdivé poznámky či srovnání, pokud jde o výrobky či služby našich konkurentů. Obecně je právně přípustné vysvětlit zákazníkům negativní aspekty výrobků a služeb konkurenta, pokud popis není zavádějící a je relevantní pro konkrétní prodejní situaci, ale měli byste se předem poradit s právním oddělením.

C. Jednání s dodavateli

Mnohé z antimonopolních zásad, které platí pro naše jednání se zákazníky, platí rovněž pro naše vztahy s dodavateli, zejména pokud má společnost významné nebo dominantní postavení na trhu. Patří sem ujednání o svazování a spojeném prodeji, cenová diskriminace, MFN, ukončení vztahu a exkluzivní obchodování. Než se zapojíte do takovéto chování k dodavatelům, měli byste se poradit s právním oddělením.

Reciprocita. Na dohodu o tom, že koupíte výrobky či služby dodavatele pod podmínkou, že dodavatel bude také souhlasit s tím, že koupí výrobky a služby od nás, bylo za určitých okolností pohlíženo jako na antimonopolní problém. Společnost s tržní silou na určitém trhu by se měla vyhýbat používání této kupní síly k vynucování toho, aby její dodavatelé kupovali její výrobky a služby. Ve většině případů může být možné sestavit zákonné dohody o vzájemné koupi výrobků. Jakákoli takováto ujednání měla být předem vyjasněna s právním oddělením.

Přijetí diskriminační ceny. Za určitých okolností zakazují antimonopolní zákony kupujícímu, aby vědomě přiměl prodávajícího, aby nabízel diskriminační cenu konkurentovi (konkurentům) kupujícího. Z důvodu složitosti otázek diskriminačního stanovení cen by měly být vždy předány právnímu oddělení, aby je prověřilo.

Duální role dodavatelů. Obecně byste si měli být vědomi toho, že společnost může v jedné transakci s námi fungovat jako dodavatel (nebo zákazník) a v jiné situaci jako konkurent. Pokud kterýkoli dodavatel (nebo zákazník) je nebo by mohl být pro nás potenciálním konkurentem, měli byste dávat pozor, abyste mu nepředávali informace, jejichž sdílení s konkurentem je nepatřičné, nebo abyste neuzavírali jakékoli dohody ohledně ceny nebo podmínek prodeje konkurenčního výrobku. Poradte se s právním oddělením, abyste vytvořili ochranná opatření určená k tomu, abyste zabránili přenosu konkurenčních informací dodavateli, který je zároveň konkurentem.

IV. Pozor na mnohoznačná prohlášení, která by mohla být nesprávně vykládána.

Antimonopolní kauzy často zahrnují subjektivní otázky úmyslu a motivu a poroty mohou často vyvodit dohody nebo existenci tržní síly z toho, co se říká ve firemních dokumentech. Níže jsou uvedeny některé příklady vět, které mohou být chybně interpretovány:

Ohledně postavení na trhu:

„Naše společnost plánuje dosáhnout dominantního postavení na trhu pomůcek.“

Obava: Regulační orgán nebo žalobce by mohl nesprávně interpretovat „plánuje dosáhnout dominantního postavení“ jako důkaz nelegálních snah monopolizovat trh. Dále v antimonopolním právu mají slova „trh“ nebo „podíl na trhu“ specifický význam. Použití slova „trh“ při charakterizování prodeje, nabídky výrobků, regionu nebo konkurenčního prostředí může mít za následek, že regulační orgán nebo žalobci použijí tento popis jako trh pro antimonopolní analýzu bez ohledu na zamýšlený účel pisatele.

Pokud jde o vaše konkurenty:

„Měli bychom přerušit jejich přívod vzduchu.“

Obava: Regulační orgán nebo žalobce by mohli nesprávně interpretovat „přerušit“, „zlikvidovat“, „zablokovat“, „zničit“ a jiné podobné termíny jako uznání dravého či vylučujícího systému, který je podle hmotného práva odlišný od agresivní, legitimní hospodářské soutěže.

Ohledně stanovení cen:

„Zdá se, že v oboru došlo ke konsenzu ohledně toho, že ceny porostou.“

Obava: Regulační orgán nebo žalobce by mohli nesprávně charakterizovat legitimní interpretaci událostí na trhu a tržních sil jako přiznání toho, že konkurenti projednali a dohodli se, že zvýší ceny.

Ohledně oblastí příslušné hospodářské soutěže:

„Nechme je, ať zůstanou na svém trhu, toto je naše území.“

Obava: Regulační orgán nebo žalobce by mohli nesprávně interpretovat frázi „jejich trh“ a „naše území“ jako naznačení toho, že se konkurenti tajně domluvili, že si rozdělí trhy.

Ohledně vašich dokumentů:

„Zlikvidovat po přečtení.“

Obava: Regulační orgán nebo žalobce by mohli nesprávně charakterizovat tuto frázi a podobné fráze tak, že dokazují, že dokument obsahoval nepatřičné informace nebo navrhoval nezákonné chování.

Souhrnem:

Bud'te opatrní, když píšete nebo hovoříte, abyste se vyhnuli jakémukoli prohlášení i takovému, které byt' by bylo učiněno žertem, by mohlo být nesprávně vykládáno. Při vládním vyšetřování nebo soudním sporu může být požadováno, aby byly předloženy všechny dokumenty, včetně neaktuálních konceptů dopisů a interních zpráv (včetně elektronicky uložených konceptů), ručně psaných poznámek, telefonických zpráv, e-mailů, textových nebo okamžitých zpráv, osobních diářů, kalendářů a prohlášení učiněných na platformách sociálních médií. Dále možná budou muset být předloženy dokumenty vládě v souvislosti s antimonopolní prověrkou navrhované akvizice nebo společného podniku. Je nesmírně důležité, abyste měli antimonopolní principy na mysli, když budete psát a hovořit, a abyste vždy zajistili, že budete psát a hovořit přesně. Dále pokud požádáme třetí stranu, aby vyhotovila dokument naším jménem či v náš prospěch, je důležité, aby byly tyto dokumenty třetí strany vyhotoveny tak, že budou mít na mysli tyto antimonopolní principy, protože v antimonopolním řízení může být požadováno, aby i tyto dokumenty byly předloženy soudu.

V. Role právního oddělení

Při plnění svých pracovních povinností se budete čas od času setkávat s chováním nebo situacemi, které vyvolávají antimonopolní otázky. Pokud budete čelit situaci, která může vyvolávat antimonopolní otázky, nebo pokud si nebudete jisti, zda situace nezahrnuje antimonopolní problematiku, nepokračujte v chování či v rozhovoru, dokud se neporadíte se svým nadřízeným a neobráťte se na právní oddělení.

VI. Ohlašování

Všichni zaměstnanci mají povinnost okamžitě oznámit jakákoli podezření na porušení antimonopolních zákonů. K důvodům, proč je toto tak důležité, patří i to, že pokud by společnost měla zjistit problém, několik zemí (včetně USA) má programy shovívavosti, které umožňují společnostem vyhnout se trestněprávní odpovědnosti, pokud jsou první, kdo ohlásí účast na trestněprávním porušení antimonopolních zákonů.

Zpráva by měla být podána kterémukoli z následujících subjektů:

- vašemu nadřízenému, pokud nemáte podezření, že se váš nadřízený porušení účastnil či jej toleroval;
- právnímu oddělení;
- vašemu vedoucímu pracovníkovi pro otázky etiky a dodržování předpisů nebo zástupci globálního oddělení pro otázky etiky a dodržování předpisů; nebo
- ombudsmanovi společnosti UTC/prostřednictvím programu DIALOG.

